

Köenpiika

- 1981 -

Savo-Karjalaisen Osakunnan länenkannattaja

Mitä?
Kuka?
Hä?

Osakunta
järjestyksen
kourissa!!

Päätösimittaja
eronnut
presidentti
peliko!

R
A.

ja paljon muuta!

SISÄLLYSLUETTELO

Kansi(suunnittelu ja lay-out Ernesto)	
Sisällysluettelo	2
Kerta vielä ja sitten (Ernesto)...	3
Lukijat kysyvät(P.Öhkö)	4
Naistenkerho.....	5
Opettavaisia eläintarinoita(P.Salminen) ...	7
Seniorijuhlasta subjektiivisesti(Emäntä)...	8
Kulttuuritoimintaa SKO:ssa(Tiina)...	10
Tapahtumakalenteri...	11
II Kuramoottorista veivattua(Lassi)...	12
Runo(J.Kunnaton)...	15
Torstai(Manteli)...	16

Tämä numero on omistettu hallitukselle jonka loistava panos on syytä huomata.

Kirjoituksia voi edelleenkin jättää joko toimittukseen SKO:n päivystysaikaan(ma-pe klo 12-13) tai vt. päätoimittajalle Taavi Tirkkoselle.

SKO

Rehtorinpellont. 4 - 6 B

20500 TURKU 50

Ko. numero on force majeure und alea jacta est liittein vuoden 1981 JKR viimeinen.

KERTA VIELÄ JA SITTEEN ...

Ulkomaailmassa ovat suuret tapahtumat vyöryneet ja saaneet paljon palstatilaa sikäläisissä arvottomissa paperituotteissa, joita lehdeksi kutsutaan. Yksi ja toinen julkisuuden hahmo on sanonut, todennut tai ainakin melkein antanut ymmärtää yhtä ja tarkoittanut paljoa muuta.

Tämä on minun henkilökohtainen kirjoittamani eikä se ole millään tavalla sidottu tai edes ajateltavissa että se edustaisi hyvin tunnetun kulttuurituotteemme linjaa (mikä se sitten lieneekin). Jotta ennenkuin päivä laskee mailleeni saisimme jotakin aikaisiksi päätimme ruodittuamme asiaa hyvin perusteellisesti ja pitkään että päätoimittaja ottaa äkillisesti eron virastaan, mitään sen kummallisempaa sanomatta, sillä ainahan me täällä lehdessä olemme olleet ajan hermolla. Kaikkea emme ole aina voineet kertoa. Olimme tästä yksimielisiä sen jälkeen kun opposition hajääniä ei laskettu.

Näin sitten tapahtuikin ja nyt on tunnelma todella korkealla. Vastustajatkin totesivat ettei pidä sotkea persoona ja lehtityötä toisiinsa.

Helpottaaksemme prosessia olemme julistaneet viran suoraan haettavaksi ilman turhia krumeluureja, joten kynä kouraan ja kirjoittamaan vapaamuotoista anomusta. Kaikki enemmän järjissään olevat tullaan huomioimaan ja he nauttivat Käenpiian toimituskunnan yleistä ja yhtäläistä luottamusta.

Nämä rivit ovat sitten lopulliset ja kuten hyviin tapoihin kuuluu lausun lopuksi kohteliaimmat kiitokseni kaikille niille osakunnan uskaliaille ylitiöpäille jota ovat mitään pelkäämättä tukeneet päätoimittajaa niin kirjallisesti kuin sanallisesti.

Acta est fabula, plaudite!

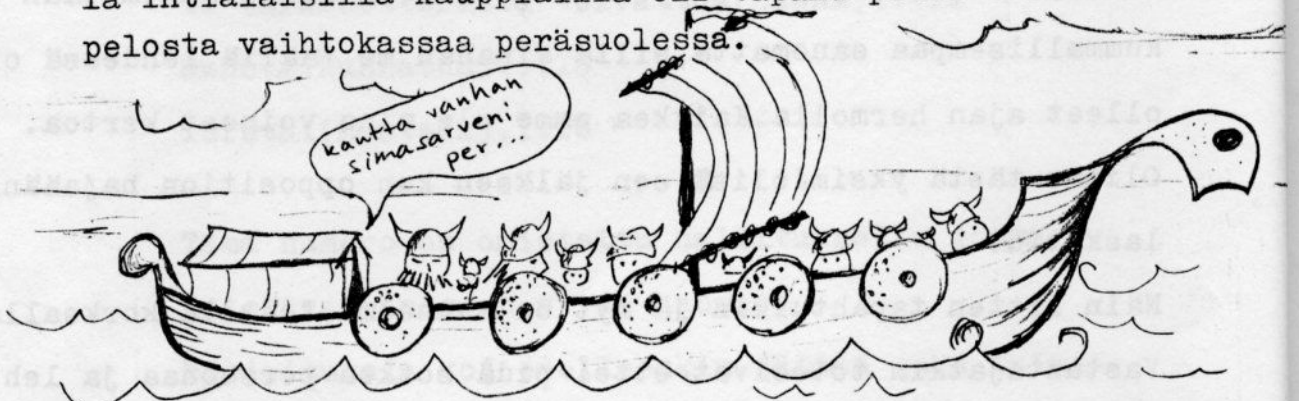
ЭРХЭЦТО

LUKIJAT KYSYVÄT, TOIMITUS VASTAA

Lehtemme kyselypalstalle on taas tullut postia. Mökin muija Molkojärveltä kysyy mistä on peräisin sanontatapa, "Siitä ei sua ku rupia persijjeen". Lehtemme seurapiiritoimittaja P. Öhkö vastaa.

Ensinnäkin, sanontaahan käytetään sellaisissa tilanteissa, joissa jokin asia ei ole mennyt niin kuin pitäisi. Suurimmassa osassa näitä tilanteita voitaisiin käyttää myös sanontaa: "Se mänj päin persettä." Itseasiassa nämä sanonnat ovatkin kehittyneet samasta alkujuuresta. Sanonnan juuret löytyvät muinaisesta Intiasta.

Kuten tiedetään rahayksikköhän on Intiassa rupia, ja muinaisilla intialaisilla kauppiaille oli tapana pitää taskuvarkaiden pelosta vaihtokassaa peräsuolella.

Kun muinaiset ruotsalaiset viikingit kävivät kauppamatkoilla Intiassa ja harjoittivat siellä tuottoisaa ulkomaankauppaa, sattui tietysti joskus, että kielitaidottomia metsäviikinkejä huijattiin. No, sitten erään kerran jokin nokkela intialainen kauppias onnistui myymään rupialla eräälle viikinkikörmylle pussillisen mätiä silakoita matkaevääksi, ja tämä kotimatalla huomattuaan petoksen lausui vierustoverilleen: "Ja sekkii kauppias sai tästä vielä rupijan persijjeen". Näin saivat alkunsa sanonnat: "Saada rupija persijjeen" ja "Mennä päin persettä".

Nämä sanonnat kulkeutuivat siis viikinkien mukana Ruotsiin ja sieltä sitten aikanaan ruotsinkielistä ymmärtävän sivistyneistön välityksellä Suomeen ja myös rahvaan keskuuteen.

Hauskana lisäkommenttina voin vielä mainita, että koska tällä viikinkijoukolla ei ollut pitkää kotimatkaa varten muuta evästä kuin tämä mädäntynyt silakkapussi, olivat he pakotettuja nauttimaan silakat ravinnokseen ja siitä saikin alkunsa ruotsalainen kansallisruoka.

NAISTENKERHO

Asiasta on oltu montaa mieltä: ChTR:n imitointia, valkoviinin lipittäjiä(yäk), juoruja. Pahoja puheita kaikki tyynti, ilmiön nimi on Naistenkerho.

Sunnuntai-iltaisin tämä kerho kokoontuu jäsentensä luona jossakin Turun alueella ja aina on parempi varata kartta mukaan jos meinaa perille löytää. Ja kasa kiviä taskuun, että voi herättää emännän huomion pommittamalla ikkunaa yhdeksännessä kerroksessa, jos kerrostalon alaovi on lukossa. Vuosi sitten kävi niinkin, että joukko kovaäänisiä tyttöjä huhuili Keskikatu 25 porraskäytävässä kun vielä epätoivoisempi emäntä odotteli 23:ssa. Onneksi löytyi vieraat äänihavaintojen perusteella.

Oma viehätöksensä on myös siinä, ettei Turku sunnuntai-iltana klo 19 ole aivan vaaraton paikka yksinäiselle naistenkerhoon suunnistajalle ja vielä vähemmän sieltä pois etsiytyville. Muistaakseni Turun Sanomat antoi jokin aika sitten ohjeita kuinka välttää raiskaus : älä liiku kadulla alkoholin vaikutuksen alaisena, älä näytä kevytmieliseltä. Naistenkerhon jäsenille tällaista on turha esittää. Jollain kumman keinolla olemme säilyneet... Salaisuus on Naistenkerhon. Jonkinlainen riskkir ryhmä pakostakin muodostuu kun suurin osa kerholaisista on päättänyt jäädä kotiin ja vain harvat ja valitut saavat jakaa 150 cl elämän eliksiiriä.

Kerhon perusta ovat valkoviinit. Melkein ainoa este kerhoon liittymiselle on se, ettei kerta kaikkiaan voi niellä valkoviiniä. Toinen on tietysti se että on mies. Poikkeuksiakin tehdään näissä mies-asoissa, sillä kunniakokoonkutsujamme on ollut Vele Takala vuonna 1981 ja tulee olemaan Jouko Miettinen vuonna 1982. Myös muut ansioituneet urokset pääsevät vierailemaan, esim. dokaani.

Valkoviini traditiota vie eteenpäin kansio, joka aivan äskettäin löytyi toimistosta. Mm. 30.9.1979 on Weisses Rössl (itävaltalainen puolikuiva) maistunut rikiltä, kitkerältä, kuivahkolta ja kuukautta myöhemmin vetiseltä. Liekö sääolosuhteet vaikuttaneet asiaan ?

Jälkimaku oli ensimmäisellä kerralla karvas ja kitkerä toisella aika mukava ja hyvä. No, "de gustibus non est disputandum" eliä makuasiat ovat mitä ovat ja Alkon pullotteet sitä mitä ovat.

Tässä taannoin Seniorijuhlissa kuulumme Kulinaarisen tiedekunnan historiasta ja olen vahvasti sitä mieltä että Naistenkerho jos mikä jatkaa näitä perinteitä. Naisten on tietysti ajateltava linjojaan ja kokkelipiimä & kalakukko eivät voi alituisen olla ruokalistalla. Nykyinen linja on kevyehkö paitsi Jommin Pirjolla

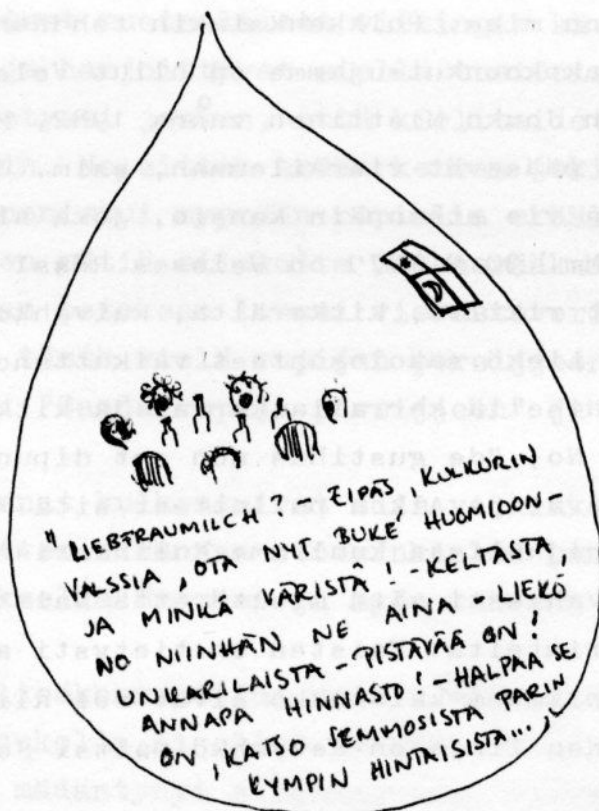
muutama viikko sitten. Pöytä oli koriana ja herkullista oli (kiitos vielä kerran). Varsinainen taidonnäyte oli myös se 300 piirakkaa, jotka melkein tyystin nielimme Seniorajuhlien jatkoilla. Naistenkerholaiset reippaasti olivat ne leipomeet ja varmasti maistui professori Kukkamäellekin.

Naistenkerhon toinen tärkeä tehtävä on tuoda joukko keskustelunhaluisia ihmisiä yhteen. Viini kirvoittaa kielet ja siksi onkin turvallista että ~~me~~ kokoonnumme suljetuin ovin. Jostain syystä osakunnan tiedotussihteeri on usein paikalla mutta informaatio kulkee kyllä sissämpäin. Tietysti päätöksemme ja suosituksemme tuodaan hallitukseen ~~xxxxxx~~ joka hieman ehkä myhäillen kuuntelee niitä. Siksi että hallituksessa on ukkovalta.

Nyt on meneillään Naistenkerhossa osakuntanauhaprojekti ja se lieenee pelkästään positiivista kaikkien mielestä. Pienenä kutsuna esitän kaikille osakunnan tytöille, että mukaan vaan. Kokous aika ja paikka on joka viikko Tylkkärin infopalstalla ja osakunnan ilmoitustaululla. Ja jos joku poika mieli mukaan niin ei ketään ulos potkaista vaan viinimuki käteen tuupataan.

Terveisin Naistenkerholainen

P.S. Juuri viime viikolla kunnostauduin päätymällä siihen että saksalainen aika arvokas viini tuoksui kissan pissalta. Ja arvatkaas mitä ? Viinin nimi oli Schwarze Katze.

OPETTAVAIKIA ELÄINTARINOITA (koottu sieltä täältä)

1§ KISSA

Kissalla on periaatteita. Sen naama on nimittäin periaatteessa pyöreä. Sitten sillä on nenä. Nenässä on kissalla sieraimet. Sieraimet ovat kaksi reikää, jotka sijaitsevat kuten sanottua kissan nenässä. Sitten sillä on suu, jolla se nauraa. Jakisalla on hampaat suussa. Se irvistää niillä hampailla. Suun ympärillä sillä on viiksiä. Silmät sillä on pyöreät viirut. Sitäpaitsi siitä pyöreästä naamasta poikkeavat korvat. Ne korvat ovat oikeastaan ihan niinkuin sieraimet. Niitäkin on kaksi. Mutta on niillä eroakin. Ne ovat karvaiset. Nimittäin korvat. Kissa kuuntelee niillä ja voi joskus niillä luimistellakin. Sitten sillä on kulmakarvat, jotka on ihan niinkuin viikset väärässä paikassa. Yleensä kissan koko naama on karvainen. Siis sillä on periaatteita. Ei kuitenkaan kaikilla, joilla on periaatteita, ole karvaista naamaa. Paitsi nenä. Se muistuttaa parhaillaan pinttynyttä pyyhekumin kappaletta. Sellaista vanhaa. Jossa on kaksi reikää. Ne ovat ne sieraimet, joista oli aikaisemmin puhe. Tällainen on kissan persoona.

Kissa

2§ KANI

Oli Otto-pojalla
kolme(3) kania
Yksi(1.) niistä nuhan sai
siihen tukehtui
Toisen(2.) popsi koira kai
kolmas(3.) pakoon ui
Nyt ei ole Otolla
yhtään(-) kania

3§ HEVONEN

Of course my horse, but you are not my horse.
Because my horse is white horse.
And white horse is whiscy, and whiscy is good.

(kokooja PS)

Seniorijuhlalta subjektiivisesti

Pekka ja minä: -Tervetuloa...tervetuloa...teeerveetuloa...
(pöytäjärjestystä kysellään) kartta tulee ihan kohta (smile),
sitä kirjoitetaan puhtaaksi (varmaan viidettä kertaa)...
(apuemännät vaativat pulloaan)...tervetuloa...(ovimikko oli-
si saanut jättää pari viimeistä paukkua ottamatta)...tere
tulemast, tervetuloa...(Manu sanoo, että pitäis jo aloittaa).
SKÅL...(mutta missä on pianisti, eihän tässä vielä voi mitään
aloittaa)...terrrrvetuloa, ei olisi tarvinnut pitää akateemist
varttia.

Nyt se alkaa!

Pertti spiikkaa (aivan kuin Hietamies konsanaan). Pekka terve-
tii juhlaväen, kehuu emäntiä syömisistä ja itseään juomisista
Tapani soittaa pianoa; musiikilla vauhtiin.

Jommi on noussut juuri sairasvuoteelta puhuakseen senioreille
vaimo on sairas.

Liisa osaa savon murteen, kun on Pöljältä kotoisin, hän lausuu
kukkorunon.

Kukot kutsutaan pöytään. Kukkolaulun viimeinen säkeistö meni
taas pieleen. No, eihän kaikki voi olla täydellistä - terve-
siä Antsulle.

Manu, Nurmela ja Kukkamäki kehuvat kovasti kukkoa; yritän tar-
kailla, ovatko tosissaan vai pelkästään kohteliaita - jos vai-
ka sattuvat tykkäämään kovasti enemmän semmoisista kuopiolais-
mallisista - mutta ei heistä selvää saa. Huomaan, että Taija
ja minä erottelemme kukosta läskinpalaset lautasen reunalle,
Manu ja Nurmela sen sijaan syövät kaiken. Kalja on erinomaista
kiitos Jouko.

Ja välillä naukataan Kippurahäntää.

SKO:n kulinaarinen tiedekunta on saavuttanut kypsän miehen iän, minkä johdosta prof. Kukkamäki ripustaa kaulaansa ruokalapun, jossa lukee notarus, ja kertoo meille vihreille tiedekunnan histiriaa sekä panee kiertämään muutamia dokumentteja. Akateemikko Nurmela ottaa seuraavaksi puheenvuoron ja omavaltaisesti ojentaa prof. Kukkamäelle yliopiston rehtorin vastoin yliopiston ohjesääntöä kulinaariselle tiedekunnalle myöntämän mitalin ja kunniakirjan. Seuraa yleisiä suosionosoituksia

Välillä Jommi ja pojat soittavat kansanmusiikkia. Hyvä juttu.

Pekka ja Pia ovat anoneet stipendejä, ja he myös saavat ne. Manun päätöksellä ne jaetaan - tasa-arvon vuoksi - tässä järjestyksessä.

Vapaan sanan puheenvuoroja käytetään vähän. Savon seurasta saamme lahjaksi harvinaisuuden, Savon lipun. Georg SEO:sta puhuu hienosti suomeksi ja kutsuu meidät toukokuussa Tukholmaan juhlimaan ja urheilemaan (yhdistelmä on testattu osakunnalle sopivaksi esim. kyykkäkisoissa, joten siitä vaan mukaan). SHO:n edustajana puhuu Leena-Sisko...ja sitten, sitten tulee Manun vuoro. Hän lupaa puhua pitkään, kun saa viimeisen kerran rajoittamattoman suunvuoron. Manu puhuu Syksyn sävelestä ja resitentinvaaaleista. Välillä voimistelemme yhdessä - kädet ylös, kädet alas, ylös, alas. Sitten hän puhuu kulinaarisesta tiedekunnasta ja todistaa, että prof. Kukkamäki ei ole enää sen notaari, vaan dekaani. Prof. Kukkamäki puolestaan antaa akateemikko Nurmelan omavaltaisesti hänelle ojentaman mitalin ja kunniakirjan Manulle säilytettäväksi. Sitten hän pyytää pöytäseuraansa Raunia purkamaan ruokalapusta pois notarus-sanan ja kirjailemaan tilalle decanus.

Nyt on mieli jo ylentynyt tarpeeksi juhlalliseksi, että voimme laulaa maakuntalaulut. Huomaan että Nurmelalla on mahtavan hyvä lauluääni.

Vapautukaa kansalaiset, hillittelyn vuoro on tullut!

emännän perspektiivistä

KULTTUURITOIMINTAA SKO:SSA
- kerhotoimintaa ja teatteria

Osakunnan kerhotoiminta on uinunut viime vuosien aikana. Vain naistenkerho ja ChTr ovat toimineet kiitettävän aktiivisesti. Muut kerhot (valokuvaus -, kuoro -, näytelmäkerho jne) ovat vähitellen lakanneet toimimasta toinen toisensa jälkeen. Nyt osakunta yrittääkin herätellä kerhotoimintaansa uudelleen eloon ja II.II kutsuttiin koolle kuoro- ja näytelmäkerhosta kiinnostuneita osakuntalaisia. Tilaisuuteen saapuikin "vanhojen aktivistien" lisäksi jonkun verran uusia osakuntalaisia. Kuoro innosti. Huhupuheiden mukaan kiinnostus olisi laajempaa-kin mitä kokouksen osanottajamäärästä saattoi päätellä. Osakuntakokouksen yhteydessä 26.II tulevat kuorolaiset kokoontumaan uudestaan. Kuoroa johtamaan saadaan pätevä henkilö joten kaikki mukaan .

x x x

Osakuntalaiset kävivät teatterissa 18.II. Näytelmä oli Hjalmar Söderbergin "Gertrud". Söderbergiä pidettiin aikansa voimakkaimpana osallistujana ja poleemikkona. Hän kuvasi kriittisesti aikansa Tukholmaa ja sen seurapiiriä. "Gertrudin" hän kirjoitti 1906 ja se perustuu hänen omiin kokemuksiinsa. Näytelmä on naisen ja miehen rakkaudesta, ihmisten välisistä suhteista, näkemysten ehdottomuudesta ja naisen oikeudesta itsenäisiin elämänratkaisuihin.

Rooleissa Riitta-Liisa Helminen, Hannu Lauri, Tapio Kurki, Risto Saanila ja Ritva Valtakoski.

Ensi-ilta oli 7.Io-8I; näytelmä on ohjelmistossa joulukuun ajan .

Keskiiviikkona 9.12 osakuntalaiset menevät katsomaan Erkki Mäkisen "Suomen herttua Juhana ja Neiti Kaarina" näytelmää joka on runollinen ja tosiasioihin perustuva laulunäytelmä, jossa kuvataan Juhana herttuan ja neiti Kaarinan rakkautta 1500-luvun renessanssin kaikkivoipuutta kihisevässä Turussa. Suomen herttuana nähdään Raimo Karppinen ja Kaarinana Lena Meriläinen.

Ensi-ilta näytelmällä oli 2.10-81.

↓ ↓ ↓ ↓ ↓
TAPAHTUMAKALENTERI TAPAHTUMAKALENTERI TAPAHTUMAKALENTERI
↑ ↑ ↑ ↑ ↑

SUURTAPAHTUMAT

4.12 SHO:n ja SKO:n yhteinen pikkujoulu

12.12 SKO:n uusien ja vanhojen virkailijoitten pikkujoulu
Pääsiäisenä matkamme Tallinnaan.

LISÄKSI :

Maanantaisin hallituksen kokous klo 20

Keskiiviikkoisin ChTr klo 20

Perjantaisin jamit/ilmaistanssit

Lauantaisin saunat yo-kylässä, jamit/ilmaistanssit; lentopallo

Sunnuntaisin kyykkää, naistenkerho jonkin jäsenen luona

Seuraa Turun Ylioppilaslehden infopalstaa niin tiedät mitä tapahtuu.

II KURAMOOTTORISTA VEIVATTUA

- KYKKÄPELISTÄ

Kyykkä on satojen vuosien ikäinen peli, joka on syntynyt Karjalassa. Kyykkäpeli oli välillä jo häviämässä mutta Suomeen muuttaneet siirtolaiset pelasivat sitä kesäjuh-
lillaan ja peli säilyi. Peli tunnetaan vieläkin Kannak-
sella ja Inkerissä tosin hieman eri nimellä.

Karjalan Sivistysseura r.y. aloitti pelin elvyttämisen v. 1951. Pelin suosion kasvaessa jouduttiin laatimaan säännöt ja pistelaskusysteemi pelaajien paremmuuden sel-
villesaamiseksi. Vanhat pelitavat ja nimitykset säilytet-
tiin vain pisteenlasku ja henkilökohtainen peli ovat uut-
ta.

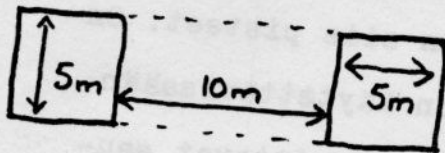
Myöhemmin perustettu Karjalainen Kyykkävaltuuskunta val-
voo nykyisin toimintaa. Sen tehtäviin kuuluu myös pelin
kehittäminen, sääntöjen laatiminen, karjalaseurojen välis-
ten kilpailuiden järjestäminen sekä pelituomareiden kou-
luttaminen.

Mitä kyykkäpelissä tarvitaan?

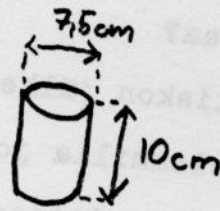
Pelialueen koko on 5 x 20m. Siihen piirretään kaksi 5 x 5
neliötä, joiden väli on 10m.

Kyykät tehdään puusta sylinterin muotoisiksi. Kyykän kor-
keus on 10 cm ja halkaisija enintään 7,5cm. Joukkoepeliin
kyykkiä tarvitaan 80 kpl. Ne asetetaan pelineliöiden etu-
rajoille alkaen 10cm sivurajoista, kaksi päällekkäin tasai-
sin välein, 40 kummallekin viivalle.

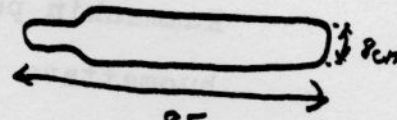
Sauvat tehdään myös puusta. Varren on oltava pyöreä ja se
varustetaan kädensijalla. Sauvat saavat olla enintään
85cm pitkät ja 8 cm paksut.

PELIKENTTÄ

KYYKKÄ

SAUVA

Sitten pelin nimityksiä:

Lyöntineliö on neliö, josta lyönnit suoritetaan.

Pelineliössä ovat poislyötävät kyykät.

Avaus on lyönti lyöntineliön takarajan takaa, joka vie pelineliöstä kyykän ulos. Naiset avaavat lyöntineliön etuvii-
valta.

Etuset kun avaaja onnistuu on hänellä oikeus siirtyä lyöntineliön eturajan taakse lyömään. Naiset siirtyvät 2m rajasta eteenpäin.

Lyöntivuoro on joukkoeella on käytettävänä 8 sauvaa. Kaksi per pelaaja.

Akka on neliöön jäänyt kaatunut kyykkä

Pappi on neliön rajalle lyöty kyykkä. Se nostetaan lyöntivuoron loputtua pystyyn.

Kuokkavieras on neliöiden väliin lentänyt kyykkä, joka on kuitenkin sivurajojen sisäpuolella. Se on kuitenkin mukana pelissä.

Peliin kuuluu kaksi pelipuoliskoa joiden välillä vaihdetaan puolia.

Pelaaminen aloitetaan avaamalla. Kun yksi kyykkä on saatu ulos voidaan siirtyä etusille, josta loput heittäjät voivat heittää. Vastapuoli heittää oman lyöntivuoronsa samoin. Peli jatkuu etusilta kunnes toinen saa kentän tyhjäksi. Pistelaskun jälkeen pystytetään kyykät uudelleen ja vaihdetaan puolia. Toinen puolisko pelataan kuten ensimmäinenkin.

Kumpi sitten voittaa?

Kummankin pelipuoliskon jälkeen lasketaan siis pisteet. On huomattava että molemmilla joukkoeilla on käytettävissään yhtä monta sauvaa. Tarvittaessa heitetään tasoittavat sauvat, vaikka vastustaja olisi jo lopettanut oman pelinsä. Käyttämättä jääneistä sauvoista saa kustakin +1 pisteen. Vastustajan kentälle jääneistä akoista ja pystyssä olevista kyykistä saa +2p kustakin; papeista vain +1. Hävinnyt joukkoe saa yhtä monta miinus pistettä.

Se joukkoe jonka yhteenlaskettu pistemäärä on suurempi on voittaja.

Olen esittänyt pääpiirteet kyykkäpelistä. Osakunnan toimistossa on nähtävillä tarkemmat säännöt. Me osakuntalaiset kyykkäämme sunnuntaisin klo 15 Urheilupuistossa. Tulehan sinäkin mukaan. Näet kaiken käytännössä ja voit itsekin osallistua.

Kyykkäämistä ei harrasteta pelkästään ulkoilun ja reippailun vuoksi. Tavoitteena ovat vuosittaiset Kyykän Akateemiset MM-kisat. Viime talvena ne olivat täällä Turussa. Voitimme naisten sarjan maailmanmestaruuden ja miehetkin horjuivat hopealle. Ensi vuonna matkustamme Helsinkiin voittamaan molempien sarjojen mm-tittelit.

Korosta ettei kyykkä ole voimalaji, talvipelissä varsinkaan. Pelin mielenkiintoisuus johtuu sen yllätyksellisyydestä. Kyykät ovat pyöreitä mutteivät palloja. Hermojen hallinta tarkkuus ja taktikointi ratkaisevat pelin. Tietenkin Onni on aina pelissä mukana ratkaisijana.

Tapaamisiin kyykkäkentällä

Lassi

Hetket kuljettavat
läpi
yön painajaisten
kohti aamua
mutta
onko se
yhtään parempi
kun pelkään
valon tekevän
minut tarpeettomaksi
kuin luetun kirjan
miten käy
huomenna
kun olet
oppinut
minut
täysin

J. Kunnaton

TORSTAI (eli mitähän minäkin Turussa teen)

Istun pienessä huoneessa muutaman ahkeran maailmanparantajan kanssa. On torstai, mutta onko se toivoa täynnä ? Yritän olla hiljaa silloin kun mieli tekisi huutaa. Puhetta puulle!

Huomenna on tentti, enkä muista mitä elukoita savupirtissä eli sinä vuonna, jolloin Turkuun perustettiin yliopisto!!! Olisi kai parasta jättää moisen opettelu ja alkaa parantaa maailmaa teoilla, mutta missä kulkee se kulmainen tie, joka antaisi leivän ja kunnian sitten isona, ilman nukuttavaa pänttäämistä akateemiseen loppututkintoon? Apua, vuosi vaihtuu kohta ja minä vain elän kuin robotti.

Niin, palatakseni takaisin maan pinnalle. Mieli-ala tyylihuonekalujen ja arvoesineiden täyttämässä huoneessa vaihtelee apatiasta, maanista hysteriaa muistuttavaan tilaan. Joku askaltaa! moittia kahvin makua, mutta kulauttaa vielä kolmannen kupillisensa kurkustaan alas. Turun vesiongelman tuntuu konkreettisesti jokaisen läsnäolijan suussa.

Aika kuluu ja elämä lyhenee. Olen vanhempi ja viisaampi ? Korjaan kahvikupit tarjottimelle ja siirrän muutamia "virvoitusjuomapulloja" kunniapaikoilleen. Takki niskaan, toinen ilme kasvoille ja ulos ovesta. Kylmä viima puhalttaa kivitalojen välistä, lämpö jäi ovien taakse. Kyselen itseltäni, olenko profeetta omalla maallani ??????? Lähden lentoon ilman siipiä.....

Tervetuloa päiväkahville Osakuntaan!!!

T. Manteli

PS. Narsismi on muotia - Mikään ei ole kallista, minkä rahalla saa!!!!